

Chvíli jsem postál

Zelenáči Mirka Hoffmanna

Chvíli jsem postával u jejích vrat,
chvíli jsem postával, než půjde spát.
Chvíli jsem postál, chtěl lásku jí dát,
zatím jí dostal můj kamarád.

Chvíli jsem postával před nádražím,
na život nadával a srkal gin.
Pak smířenej se vším já cucal ten šmak,
tak jsem si nevším, že ujel mi vlak.

Chvíli jsem postál, a mrtvej byl vzduch,
za chvíli k nebesům míří můj duch,
že já si nevším těch banditů dvou,
co si tu své účty vyřizují.

Dlouho jsem postál u nebeskejch bran,
kolem je vojáků plnička pláň.
Ať šedý či modrý svý kabáty maj,
čeká je za bránou společnej ráj.

Chvíli jsem postál, teď zeptám se jich,
/: jak účty si vyřídil Sever a Jih. :/